

Pasărea din tine,-n mine cântă

Gabriel Cristea

Respiră zorii-mprăștiindu-și ceața
și-ți curg prin păr câmpiile cu maci;
Când ochii tăi sunt soare și când taci,
în stoluri se topește dimineața.

Te disipezi în freamătul de vânturi,
atomii tăi iau forme de păduri;
Sălbatică îmi ești - ca lupii suri,
ce cuceresc noi ape și pământuri.

Prin norii cumulus îți porți sărutul
ploios, împurpurat, tentacular;
Ești fulger albăstriu și globular
pe-amurgul meu ce aștepta tumultul.

Iar nopților, prin ramuri, lună sfântă,
cum arămie-mi nălucești în gând;
Trec stele călătoare rând pe rând;
Și pasărea din tine,-n mine cântă.